

**Branżowa Komisja Dialogu Społecznego ds. Ochrony Zwierząt przy Biurze Ochrony Środowiska
Urzędu Miasta St. Warszawy pl. Bankowy 2 02-015 Warszawa**

UCHWAŁA z dnia 19.03.2026 r. BRANŻOWEJ KOMISJI DIALOGU SPOŁECZNEGO DS. OCHRONY
ZWIERZĄT DZIAŁAJĄCEJ PRZY BIURZE OCHRONY ŚRODOWISKA URZĘDU M. ST. WARSZAWY
W SPRAWIE BYTOWANIA KOTÓW WOLNO ŻYJĄCYCH NA TERENIE M.ST. WARSZAWY

Zgodnie z art. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003, Nr 106, poz. 1002 z późn. zm.) zwierzę, jako istota żyjąca, zdolna do odczuwania cierpienia, nie jest rzeczą, a człowiek jest mu winien poszanowanie, opiekę i ochronę.

1. Koty wolno żyjące to koty domowe (*Felis domesticus*, *Felis silvestris catus*), urodzone i żyjące na wolności, w stanie dzikim, w otoczeniu i przy wsparciu człowieka. Bytują one głównie w piwnicach budynków mieszkalnych i są elementem ekosystemu miejskiego. Ich obecność w budynkach w naturalny sposób redukuje liczbę i ogranicza rozmnażanie się gryzoni (myszy i szczurów), które mogą stanowić zagrożenie dla ludzi.
2. Zwierzęta te podlegają ochronie prawnej na mocy ustawy o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003, Nr 106, poz. 1002 z późn. zm.), a obowiązki wynikające z ustawy spoczywają na nas wszystkich, czyli zarówno osobach fizycznych jak i prawnych, w tym także na zarządcach zasobów komunalnych, spółdzielczych i wspólnot mieszkaniowych.
3. W rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, koty te nie są zwierzętami bezdomnymi. Zwierząt tych nie wolno pozbawiać miejsc ich dotychczasowego bytowania np. poprzez wypędzanie z piwnic. Nie wolno też ich wyłapywać i gdziekolwiek wywozić (z wyjątkiem łapania w celu kastracji i leczenia). Działania takie są łamaniem przepisów ustawy o ochronie zwierząt. Szczególnym okrucieństwem jest świadome zamykanie zwierząt w pomieszczeniach bez możliwości wydostania się, skazujące je na śmierć z powodu głodu i pragnienia. Czyny takie są zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 5.
4. Naturalnym miejscem bytowania kotów w mieście są pomieszczenia piwniczne budynków, techniczne lub gospodarcze. Jest to najlepsze rozwiązanie, gdyż koty mogą wówczas najskuteczniej ograniczać populację gryzoni w naszym otoczeniu. Jeśli jednak nie jest to możliwe, a obecność kotów staje się przyczyną nieporozumień wśród mieszkańców, proponuje się inne rozwiązania tj:
 - stworzenie bezpiecznego schronienia dla kotów w nieużywanym, pustym pomieszczeniu (zbędna pakamera, pralnia, odgradzona część korytarza z okienkiem itp.) z możliwością swobodnego wejścia i wyjścia (stałe otwarte okienko, dostosowany otwór). Miejsca te można wyposażyć w kuwety. Pomieszczenie, w którym przebywają koty powinno być zamknięte dla osób postronnych a stały dostęp należy zapewnić opiekunowi zwierząt;
 - zabezpieczenie piwnic lokatorskich przed dostępem kotów (tylko jeśli jest taka potrzeba)
 - w celu zminimalizowania nieprzyjemnych zapachów można zastosować preparaty do dezynfekcji i neutralizatory zapachów;
 - przystosowanie okienek piwnicznych przez wykonanie w nich niewielkich otworów (15x15 cm) lub zamontowanie okienka z ruchomą klapką, aby zapobiec utracie ciepła;

- zastosowanie innych rozwiązań technicznych, np. osłaniania rur ciepłowniczych, by podnieść komfort koegzystowania z kotami;
- należy propagować w kontaktach z mieszkańcami zasady humanitarnego traktowania zwierząt (art. 5 ustawy).

5. Koty wolno żyjące powinny być kastrowane w celu ograniczenia ich populacji. W odwołaniu do zabiegów mogą pomóc wydziały ochrony środowiska oraz organizacje pozarządowe współpracujące z Urzędem m. st. Warszawy.
6. Domki dla kotów można ustawiać jedynie dla tych zwierząt, które nie miały dotychczas stałego schronienia. Miejsca te muszą być bezpieczne tj. ogrodzone, strzeżone, monitorowane – np. tereny przyszpitalne, ogródki działkowe, parkingi czy zamknięte osiedla mieszkaniowe. W wypadku otwartych przestrzeni budki muszą być możliwie niewidoczne i niedostępne dla osób postronnych.
7. Wszelkie działania podjęte przez zarządców nieruchomości lub terenu lub na ich zlecenie, powinny odbywać się przy zachowaniu wymogu humanitarnego traktowania zwierząt (art. 5 ustawy o ochronie zwierząt).

/-/Barbara Grabowska

Przewodnicząca

BKDS ds. Ochrony Zwierząt